

PROGRAM PRACOWNI

1.	Nazwa Pracowni
VII PRACOWNIA RZEŻBY I DZIAŁAŃ PRZESTRZENNYCH - PERFORMANCE	
2.	Kierownik Pracowni / imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, kontakt służbowy
prof. dr Janusz Bałdyga janusz.baldyga@uap.edu.pl	
3.	Asystent / imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, kontakt służbowy
dr Marta Bosowska, ad. marta.bosowska@uap.edu.pl	
4.	Wydział
RZEŻBY	
5.	Sala
Sala 06 bud. C, poziom -1	
6.	Ogólna formuła zajęć
wykłady, konsultacje, ćwiczenia, warsztaty, korekty zadanych tematów, zajęcia praktyczne w pracowni i poza uczelnią	
7.	Ogólne treści merytoryczne
<p>Pracownia buduje strategie działania, w których kluczową rolę odgrywa przekaz oparty o obecność artysty w określonej przestrzeni. Uświadamiamy sobie na czym polega specyfika języka sztuki performance wobec przestrzeni prywatnej i publicznej. Musimy mieć świadomość przekroczenia granicy pomiędzy wewnętrznymi i zewnętrznymi uwarunkowaniami zarówno społecznymi, politycznymi i kulturowymi. Elementem strategii praktykowanej w pracowni jest umiejętność tworzenia napięć związanych z kreacją stanów krytycznych. Analizujemy znaczenie przekroczeń na poziomie obyczaju, fizjologii, tabu i gatunku. Mamy świadomość znaczenia punktu krytycznego, przewidujemy konsekwencje jego przekroczenia.</p> <p>W działaniach przestrzennych uwzględniamy rolę obiektu jako partnera człowieka. Musimy mieć świadomość potencjału i wizualnego znaczenia własnego ciała i figury. Istotnym elementem konstruowania przekazu jest świadomość egzystowania w przestrzeni jawnej i utajnionej, możemy wówczas budować strategie oparte na takich pojęciach jak tajemnica, fragment, selekcja, peryferie. Poszukiwanie rozwiązań alternatywnych i ekwiwalentu jest jednym z elementów budowania strategii performance, dyscypliny otwartej, stanowiącej ofertę dla obserwatora poszukującego form nowej komunikacji opartej o walor bezpośredniego kontaktu z drugim człowiekiem.</p>	
8.	Realizowane tematy/zadania
1. Otwarty - zamknięty / otwieranie - zamykanie. Wykonaj działanie oparte na elementarnej mechanice jak otwarcie, zamknięcie dłoni / otwarcie, zamknięcie drzwi etc, 2. Powtórzenia - rytm, zmiana znaczeń, otwarta formuła użycia czasu. Dokonaj szeregu	

	<p>powtórzeń prostych czynności, szukaj nowych znaczeń (połączenie dwóch dłoni - rytmiczne powtórzenia powołujące znaczenie aplauzu).</p> <p>3. Granice jako źródła projekcji (fenomen przekroczenia i mobilności granic) . (...) Zastanawiając się nad fenomenem projekcji, chciałbym skoncentrować się na projekcji historycznej, odsyłającej do pozornie zamkniętych wymiarów czasowych. Istotnym pojęciem jest pamięć reaktywująca fakty, osoby ale też granice będące wiodącym elementem moich rozważań. Mamy do czynienia z narażonym na deformację, brak precyzji a czasem nonszalancję, mechanizmem ludzkiej, nierzadko intencjonalnej pamięci (...).</p> <p>4. Camouflash, tajemnica, ukryty - odsłonięty (odkrycie przez zasłonięcie). (...) Camouflash - słowo hybryda, które lingwistycznym zabiegiem otwiera grę przeciwieństw, kreuje słowo przeciwstawnych znaczeń, w których zawiera się zamaskowana natura ale też błysk ekspozycji, blask eksponowanego miejsca, natura opisu i jednorazowego spełnienia. Camouflash - próba zbudowania struktury dającej szansę odkrycia w ciemnościach i ukrycia w pełnym świetle. Milczenie w jasności i krzyk w ciemnościach.</p> <p>5. Próg - mój dom otwarty / zamknięty (przekroczenie, mitologia). Analiza środowiska jakim jest dom, miejsce lub hipoteza domu. Potencjał miejsc strategicznych, takich jak drzwi, okno, schody, próg...</p> <p>6. Re - lokalizacja, strefa powrotu i zmiany miejsc. (...) Chciałbym skupić się na kapitalnym dla performerów znaczeniu słowa "ponownie". Analiza skutków opisanego faktu z użyciem pojęcia "ponownie" może pomóc w zrozumieniu nieustanności procesu powtórzeń czy jak wolał inni rekonstrukcji czy nawet rewaloryzacji gestu performerów.</p> <p>7. Nieobecność jako kategoria (sekwencja) obecności. (...) Zakładając, że to performer i tworząca się wokół niego substancja znakowa decydują o istocie przekazu, zastanówmy się nad przeciwieństwem tej sytuacji tj. nieobecności performerów. Czy możemy uznać za prawdziwe zdanie, że może się zdarzyć, że to nieobecność performerów i tworząca się wokół substancja znakowa decydują o istocie przekazu</p>
9.	<p>Wymagania wstępne</p> <p>Wiedza dotycząca zagadnień związanych z kulturą, sztuką i zagadnieniami społecznymi. Umiejętność precyzowania własnych przemyśleń i zainteresowań.</p>
10.	<p>Spis zalecanych lektur</p> <p>Karta przedmiotu* Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Marvin Carlson – Performans . PWN Warszawa 2007 2. RoseLee Goldberg – Performance Art. From Futurism to the Present. Harry N. Abrams, Inc., Publishers, New York. 1988 4. Łukasz Guzek – Rekonstrukcja sztuki akcji w Polsce. Polski Instytut Studiów nad Sztuką 5. Światową. Wydawnictwo Tako. Warszawa – Toruń 2017. 6. Metamuzeum , Artur Tajber, Kraków 2013
11.	<p>Język wykładowy</p> <p>j. polski, j. angielski</p>